



PRODUCENT: Unit&Sofa Praha
DISTRIBUTOR: Bontonfilm, www.bontonfilm.cz

PR a tiskový servis:

Martina Chvojka Reková, martina.rekova@4press.cz, +420 731 573 993,
Klára Bobková, klara.bobkova@4press.cz, +420 731 514 462

Kontakt Bontonfilm: Lukáš Vedral, lukas.vedral@bontonfilm.cz

režie Michal Nohejl

námět pan Koza

scénář Marek Šindelka, Vojtěch Mašek
spolupráce na scénáři Michal Nohejl

producent Jan Hlavsa, Julie Žáčková

kreativní producent ČT Josef Viewegh

koproducent PFX Jiří Mika

kamera Jan Baset Střítežský

střih Petr Turyna

zvuk Sandra Klouzová, David Titěra, Roman Sečkař

hudba La Petite Sonja & Hank J. Mancini



HERCI

Martin Pechlát, Cyril Dobrý, Antonie Formanová, Tomáš Jeřábek, Otakar Brousek ml., Pavel Neškudla, Aleksey Gorbunov, Vlastimil Venclík, Lucie Roznětínská a další

žánr černá komedie

premiéra 5. srpna 2021

97 minut | česká verze | DCP, MP4 | formát 2,39: 1 |

SYNOPSIS

Jedna noc, jeden bar. Ospalý večírek herců po představení naruší návštěva nezvaného hosta. Namol opilý ruský důstojník přišel prodat kanystr armádního benzínu, jenže obchod se zvrhne v závody v pití vodky a Rus, zaujatý nejen pohlednou Miladou, ale hlavně komickou zbabělostí všech přítomných mužů, se k odchodu nemá. Atmosféra houstne spolu s oblaky cigaretového dýmu, charaktery se lámou, Rus se skvěle baví. Tak skvěle, že nakonec vytáhne zbraň... Večírek v rytmu kosmické psychedelie kultovních Kill the Dandies! se rozjíždí víc, než je osazenstvu milé. Hra se mění v past, hrdinové ve zbabělce a zbabělci v hrdiny. A z okupovaného baru vede jen jediná cesta: revoluce! Po téhle pitce nikdo nezůstane jako dřív.

O FILMU

Černá komedie Okupace debutujícího režiséra **Michala Nohejla** vstoupí do českých kin 5. srpna. Snímek s vizuálně vytříbeným stylem atmosférou odkazující dle tvůrců k tvorbě Davida Lynche či Quentina Tarantina se odehrává během jedné noci v anonymním baru a vznikl na základě dávné humorné historky. V hlavních rolích excelují **Martin Pechlát, Otakar Brousek, Antonie Formanová, Cyril Dobrý** nebo **Vlastimil Venclík**. Do role ruského vojáka režisér obsadil ukrajinského herce **Alekseje Gorbunova** známého například ze snímku Dvanáct Nikity Michalkova či z Bondarčukovy ságy Vojna a mír. Vítejte v baru, kde charaktery vlají jako oblaka cigaretového dýmu!

Absolvent FAMU **Michal Nohejl** spolupracoval na svém celovečerním snímku s dlouhodobými kolegy z reklamního průmyslu, kde patří ke špičce ve svém oboru. Střihačem Okupace je **Petr Turyna**, ceněný za snímky Návrat idiota, Šeptej nebo Indiánské léto, za kamerou stál **Jan Baset Střítežský** (Křižáček či Alois Nebel). Snímek Okupace vznikl v mladé filmové produkční společnosti Unit&Sofa Praha v koprodukcii s Českou televizí a podpořil jej Státní fond kinematografie. Distributorem je společnost Bontonfilm.

Trailer zde: <https://www.youtube.com/watch?v=BvqX4H5Mh74>



Jedna noc, jeden bar. Možná kdysi, možná dnes. Průběh bujaré oslavy po premiéře naruší příchod nezvaného hosta. Namol opilý ruský voják (Aleksey Gorbunov) se skupince herců snaží urputně prodat kanystr armádního benzínu a průběh večera získá nečekaný spád. Skupinka herců (Cyril Dobrý, Pavel Neškudla, Tomáš Jeřábek) včetně režiséra (Martin Pechlát), ředitel divadla (Otakar Brousek ml.) a tajemná dívka (Antonie Formanová) se ocitají v těžko uvěřitelných rolích. *„Jeden můj známý spisovatel mi vyprávěl povídku o partě alkoholiků a trampů. Existovala jedna obávaná tlupa s výrostky přezdívanými Pukavec a Zavináč, kteří jednoho večera po roce 1968 našli cestou z hospody v parku zlitého ruského vojáka. Zatáhli ho do sklepa a převlečení do esesáckých uniforem mu navodili pocit, že druhá světová válka ještě neskončila,“* říká režisér Michal Nohejl. Tato zdánlivě nevinná anekdota rozehraná ve filmu *Okupace* se vymkne kontrole, změní chod událostí a dost možná životy všech přítomných. Najednou přestane být zřejmé, kdo je padouch, a kdo hrdina. *„Já osobně mám rád Švejka a tato historka mi přesně do švejkovského modelu zapadala. Je na ní totiž vidět, jak my Češi fungujeme ve vypjatých situacích – když máme bojovat proti nějakému zlu, tak nepůjdeme s flintou v ruce, ale uděláme si z toho trochu legraci,“* dodává režisér.

O OBSAZENÍ

Do hlavních rolí režisér obsadil výrazné herce napříč generacemi. V roli zatrpklého režiséra, který v baru oslavuje již několikátou reprízu své hry o Juliu Fučíkovi, se představuje Martin Pechlát. *„S Martinem jsme už dlouho velcí kamarádi. Při vzniku a natáčení *Okupace* byl mojí pravou rukou. Je to vynikající herec, který vše posune o několik tříd výš,“* říká Michal Nohejl. Do role snaživého ředitele divadla obsadil Michal Nohejl právě na doporučení Pechláta Otakara Brouska mladšího. *„Říkal jsem si, že bych mohl s Brouskem ml. naplnit princip obsazení herce úplně proti charakteru, jako třeba v *Zapomenutém světle*, kde hrál Bolek Polívka faráře. Nebo jako Menšík v roli mnicha v *Markétě Lazarové*, *Travolta v Pulp Fiction*. Když tohle vyjde, je to úplně skvělé, ale zároveň to nese určitý risk,“* popisuje režisér. Cyril Dobrý, jehož herectví Nohejl oceňuje, se mu perfektně hodil pro postavu mladistvého hejska. Talentovaného Pavla Neškudlu objevil Nohejl na představení v Divadle v Dlouhé. *„Doslova mě uhranul. Je to fantastický herec se zvláštní energií, kterou jsem viděl snad jen u německých herců v německém divadle. Je zkrátka úplně jiný než většina českých herců,“* říká Michal Nohejl. S Tomášem Jeřábkem režisér spolupracuje už dávno, kdysi ho objevil pro jednu z nejznámějších českých reklam.

Antonie Formanová a Aleksey Gorbunov vzešli z castingu. Pro roli tajemné dívky Milady hledal režisér Michal Nohejl mladou, méně známou herečku, které mělo být tak osmnáct, dvacet let, zajímavý typ. Antonie všechny tyto atributy splňovala. Jako ruského vojáka obsadil režisér ukrajinského herce Alekseje Gorbunova. *„Původně jsem si představoval, že by ruský voják v takovém filmu měl vypadat jako takové to, s nadsázkou řečeno, ‚čuně tlustý‘. Čím víc jsem o tom ale přemýšlel, vyznívalo to příliš prvoplánově. Začal jsem se tak klonit spíše k typu rachitického a ne úplně rusky vypadajícímu,“* popisuje casting Michal Nohejl. Když Aleksey Gorbunov na natáčení přiletěl, byl podle tvůrců už plně ve své roli a na place hrál metodou Stanislavského postavenou na plném ztotožnění s rolí. *„Strávil s námi sice jen týden, ale natáčení plně prožíval, v podstatě splýnul se svou postavou. Byla to pro celý štáb dost zajímavá a intenzivní zkušenost,“* dodává Nohejl.



O HUDBĚ K FILMU

Film Okupace vyniká i výraznou hudební stránkou – na míru filmu hudbu složili **Hank J. Manchini** a **La Petite Sonja** z kapely **Kill the Dandies!**, se kterými se Michal Nohejl dlouho zná. Sám je navíc velkým hudebním fanouškem. „Mám poměrně široký hudební záběr. Vyrůstal jsem na rokenrolu, undergroundu, country – Johnny Cash, Kenny Rogers, Pavel Bobek... To jsou interpreti, které poslouchal můj otec, což mě samozřejmě ovlivnilo. Stejně jako The Velvet Underground, garážová vlna a surfová muzika,“ říká Michal Nohejl. S Hankem J. Manchinim se o filmové spolupráci bavili již dlouho, takže volba byla jasná. „Vyrůstal jsem v době, kdy jel tzv. post-punk a také doznívalo disco. Do toho jsem vždycky miloval třeba starou americkou country. To všechno ve mě zůstalo. Ale nemám a nechci to mít nějak zaškatulkované. Myslím, že pro mě vlastně neexistuje hudební styl, jen pouze ten správný pocit a atmosféra, která vás osloví. A navíc mám rád, když je hudba i trochu znepokojivá nebo divná. Když se míchají různé pohledy a přístupy, které nejsou více či méně očekávané. To mám rád u kvalitního umění obecně a stejně tak je tomu právě i u filmu Okupace,“ říká Hank J. Manchini, se kterým režisér konzultoval i vizuální koncept filmu. Pro film Okupace natočili tři původní songy – pilotní **How To Hold a Gun**, **River** a **My Youth**. Nápad na pilotní song procházel mnoha změnami – úplně původní zadání znělo, aby celý jeho koncept vycházel z ruské lidové skladby Kaťuša. „Nakonec je o nevyrovnaném vztahu mladšího a staršího bratra a ani jsme netušili, jak moc bude tahle píseň z hlediska současného dění aktuální. Kaťuša se do filmu nakonec dostala pouze jako parafráze v závěrečné písni River. Originální ruská Kaťuša je píseň o naději a všemocné lásce k vlasti. Naše River je naopak temná balada o smrti, která se neslituje ani nad nejčistšími city,“ dodává zpěvačka La Petite Sonja. K filmu Okupace vychází v limitované sérii i soundtrack na dvojalbovém vinylu, na němž se kromě samotných Kill the Dandies! dále představí kapely a interpreti Madhouse Expres, Metronome Blues, Beps'n'Jonnies, Rány Těla, Thee Lazy Eyes či Old Folks House.

Ukázka ve formě videoklipu k titulní filmové skladbě How To Hold a Gun:

https://youtu.be/9MgjEzWE1_s Soundtrack vydává **Unit&Sofa Praha** a **Drug Me Records**.

O VIZUÁLNÍM STYLU OKUPACE

Pro film Okupace je charakteristické určité bezčasí a vytříbený vizuální styl s prvky retra. Velkou devizou byl pro režiséra normalizační „kulturák“ v Novém Strašecí jménem Novostrašecké kulturní centrum, v jehož interiérech se celý film odehrává. Strohá normalizační architektura s typickými dřevěnými obloženími, prosklenými stěnami a abstraktními kamennými reliéfy chodeb Nohejla uhranula. A zapadla přesně do stylu filmu. Na jednom místě a v jednotném designu filmaři našli kancelář ředitele divadla, bar, foyer, chodbu i divadelní sál. Scény z exteriéru se natáčely před vchodem do budovy, zásadně byl pro účely natáčení přestavěn bar, jemuž dodali jeho charakteristické načervenalé přitmi. „Prostor kulturáku měl sám o sobě úžasnou atmosféru, která vybízela k použití barevných filtrů podobně jako z jedné scény v kabaretu v Godardově filmu. Nebáli jsme se toho, svítili jsme více divadelně,“ říká režisér Michal Nohejl. Vizuálně sladěné jsou ve filmu i kostýmy – nechybí samet, vzorované košile, barevné vesty či kravaty výrazných barev. Cílem bylo, aby z filmu nečišela typická normalizační šed', aby se na film hezky koukalo a měl určitý styl.



O FILMOVÝCH INSPIRACÍCH

Režisér Michal Nohejl absolvoval FAMU v ročníku vedeném Věrou Chytilovou. Od roku 2006 působí jako režisér reklamních spotů, společně s Martinem Příkrylem tvoří režijní duo Mods známé svým výrazným stylem nejen na poli reklamy. Kromě již zmíněných Kill the Dandies! natočil hudební videoklipy pro kapely jako The Prostitutes nebo Sunshine. Řada jeho reklamních spotů získala četná ocenění na domácích i zahraničních festivalech. Jeho díla se vyznačují citem pro detail, prací s hercem a schopností vystavět i v krátkém útvaru příběh s překvapivými dějovými zvraty. Charakteristický je i jeho smysl pro absurdní humor a parodii. Mezi jeho oblíbené režiséry patří například David Lynch, Quentin Tarantino či Roman Polanski, ale třeba i francouzský režisér Bertrand Blier. *„Točí zvláštní komedie. Pracuje podobnými prostředky, jako třeba Macourek – realitu staví naruby a přitom to působí tak, jakože je to v pořádku. Podobně jako třeba v Arabele, když se pan Majer promění v jezevčíka a okolí bere jako samozřejmost, že je prostě jezevčík,“* říká Michal Nohejl, obdivovatel estetiky šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let. *„Tu dobu mám rád a to se odráží i v mém filmu Okupace. Snažil jsem se v něm o nadčasovost, ne ovšem ve smyslu nadčasového počínu, ale ve smyslu určitého bezčasí – angličtina má pro to hezké slovo ‚timeless‘. Chtěl jsem zkrátka, aby se Okupace mohla odehrávat v jakékoli době.“*

O PRODUCENTECH

Producenty snímku Okupace jsou absolventi pražské FAMU Julie Žáčková a Jan Hlavsa ze společnosti Unit&Sofa Praha, filmové pobočky jedné z předních českých reklamních produkcí. Okupace je jejich první celovečerní počín. *„Zaujal nás především scénář Marka Šindelky a Vojty Maška, které považujeme za jedny z nejtalentovanějších českých scenáristů. Souzněli jsme i s přístupem Michala Nohejla natočit stylizovaný a výtvarně propracovaný projekt, který by trochu vystupoval ze zavedeného stylu českých filmů. Oba navíc pečlivě sledujeme současnou evropskou filmovou tvorbu a snažíme se pracovat na projektech, které by se prosadily i v mezinárodní konkurenci,“* shodují se producenti Julie Žáčková a Jan Hlavsa. Dlouhodobým cílem Unit&Sofa Praha je věnovat se zajímavým autorským projektům a dát prostor novým neotřelým tvůrcům, ambiciózním a svébytným filmovým i televizním dílům. Vzhledem k tomu, že scénář Okupace byl napsán na jedno prostředí a odehrává se během jedné noci, nemuseli producenti film dlouho a složitě připravovat. Mohli se proto soustředit na výtvarnou stránku filmu, jako jsou kostýmy, scéna a masky, a jejich autorům poskytli dostatek prostoru pro tvorbu. *„Věříme, že by film Okupace mohl vnést čerstvý vítr do české kinematografie,“* uzavírají producenti.



ROZHOVOR S REŽISÉREM MICHALEM NOHEJLEM

Jaká byla vaše cesta k filmu?

Od šesté třídy jsem měl jasno, že budu režisér, a šel jsem si za tím. Nejprve jsme točili filmy se spolužáky, později jsem si pořídil kameru „osmičku“. Bohužel se ty filmy nedaly v té době u nás vyvolat, dodnes je mám v lednici. Moje meta v dětství byla jednoznačně pražská FAMU. Chtěl jsem filmovat, od začátku jsem ale intuitivně směřoval k reklamě. I když celovečerní filmy jsem plánoval dlouho, vyšlo to právě s Okupací.

Na základě čeho vznikl scénář k Okupaci?

Prvotní impuls vznikl před zhruba osmi lety, kdy mi jeden známý píšící autobiografické povídky vyprávěl zajímavou historku. Byla o partě alkoholiků a trampů působících u nás v padesátých, šedesátých a sedmdesátých letech. Prý existovala obávaná skupina dvou výrostků přezdívaných Pukavec a Zavínáč. Ti jednoho večera po roce 1968 našli cestou z hospody v parku zlitého ruského vojáka, zatáhli ho do sklepa, a protože měli doma z nějakých důvodů esesácké uniformy, tak se do nich převlékli. Ve sklepe Rusovi navodili pocit, že druhá světová válka ještě neskončila. Já osobně mám rád Švejka a tato historka pro mě do švejkovského modelu zapadá. Jak Češi „bojují“ proti zlu bez flinty v ruce s trochou legrace. Historku jsem odvyprávěl režisérovi a scenáristovi Vojtěchu Maškovi, ten svému studentovi FAMU Marku Šindelkovi, kterému to také zráló léta v hlavě. Nakonec jsme všichni tři napsali scénář. Těžko říct, do jaké míry se zakládá na pravdě.

Jak jste přistupoval k obsazení filmu? Ve filmu hraje různorodá škála herců...

Osobně mám moc rád divadlo. Kdysi jsem uvažoval, zda ho nedělat místo filmu. Hodně mě ovlivnilo Divadlo Komedie. Tam se urodila spousta vynikajících herců včetně kamaráda Martina Pechláta, který vše vytáhne o dvě tři úrovně výš. Do Komedie mě přitáhl on a dalo by se říct, že byl při vzniku Okupace byl mou pravou rukou. Například obsazení Otakara Brouska do role ředitele divadla byl Pechlátův nápad. Říkal jsem si, že obsadit herce úplně proti charakteru, jako třeba když hrál Bolek Polívka ve filmu Zapomenuté světlo faráře, je bezvadný nápad. Představte si to – komik a hraje vážnou roli! Nebo Menšík v roli mnicha v Markétě Lazarové, Travolta v Pulp Fiction. Když tohle vyjde, tak je to úplně skvělé, ale je to samozřejmě určitý risk. Do role „hejska“ jsem záměrně obsadil pro tuto roli ideálního Cyrila Dobrého, jehož herectví mám rád. Fantastického Pavla Neškudlu, jehož zvláštní energii jsem viděl snad jen u německých herců v německém divadle, jsem objevil v Rackovi v Divadle v Dlouhé. Tomáše Jeřábka alias Tominu jsme objevili pro reklamu Air Bank, pak si ho všimli ostatní, já ho znám dávno. Antonie Formanová jako jediná spolu s Alekseyem Gorbunovem vzešla z castingu.

A jaká byla spolupráce s ukrajinským hercem Alekseyem Gorbunovem, známém z díla Nikity Michalkova Dvanáct či z Bondarčukovy ságy Vojna a mír?

Aleksey Gorbunov typově naplňoval moji představu. Původně jsem si představoval, že by ruský voják v takovém filmu měl vypadat jako takové to, s nadsázkou řečeno, „čuně tlustý“. Čím víc jsem o tom přemýšlel, vyznívalo to prvoplánově. Přiklonil jsem se spíše k typu rachitického a ne úplně rusky vypadajícímu. A to Gorbunov přesně splňoval. Když na natáčení přiletěl, tak už byl plně ve své roli. Hraje klasickou metodou Stanislavského, která je postavena na plném ztotožnění s rolí. Strávil s námi sice



jen týden, ale natáčení plně prožíval, v podstatě splynul se svou postavou. Byla to pro celý štáb velmi zajímavá a intenzivní zkušenost.

Váš film prý vznikl na mnoha úrovních v kolektivu dlouhodobých spolupracovníků či přátel. Když zmiňujete dlouhodobé přátelství například s hercem Martinem Pechlátěm, koho jste si vybral do štábu?

Celý svůj profesní život se věnuji reklamní tvorbě, tam je mým dlouholetým kolegou například střihač Okupace Petr Turyna. Kdo by neznal jeho Indiánské léto, Šeptej nebo Návrat Idiota? Dlouhodobě spolupracuji také s kameramanem Janem Basetem Střítežským, ten natočil třeba Křížáčka nebo Aloise Nebela. Tím, že se v tomto oboru pohybuji dlouho, znám hodně šikovných profíků včetně neméně důležitých profesí, jako jsou třeba osvětlovači nebo rekvizitář.

Sám máte velmi blízko i k hudbě, která hraje v Okupaci také podstatnou roli. Jaká je vaše hudební inspirace? A proč jste si pro spolupráci vybral zrovna kapelu Kill the Dandies!?

Můj hudební záběr je poměrně široký. Vyrůstal jsem na rokenrolu, undergroundu, country – Johnny Cash, Kenny Rogers, Pavel Bobek... To jsou interpreti, které poslouchal můj otec, což mě samozřejmě ovlivnilo, a také jsem je dost poslouchal. Dále pak The Velvet Underground, garážovou vlnu a surfovou muziku. S mým kamarádem Jindrou Hochem alias Hankem J. Manchinim z Kill the Dandies!, který působí i jako grafik, se o filmech obecně bavíme už zhruba dvacet let. Řešili jsme spolu celou výtvarnou koncepci a samozřejmě i to, v jakém stylu by se měla nést hudba k filmu. Jinak pro kapelu Kill the Dandies! jsem už režíroval v roce 2011 klip ke skladbě I Don't Wanna Die a v roce 2004 pro původní projekt Hanka a zpěvačky Sonji, skupinu Moimir Papalescu & The Nihilists, klip k písni Everybody Calls Me an Angel.

Proč jste pro natáčení vybrali kulturák v Novém Strašecí?

Normalizační architektura Novostrašeckého kulturního centra přesně zapadala do stylu filmu, ale vyznění je záměrně naprosto odlišné od typické normalizační šedi. Našli jsme tam vše v jednotném designu. Zásadně jsme přestavěli akorát bar. Především měl ten prostor úžasnou atmosféru, která úplně vybízela k použití barevných filtrů, podobně jako v jednom Godardově snímku. Nebáli jsme se toho, svítili jsme více divadelně. Nedílnou a plnohodnotnou součástí všeho tak byly i masky a kostýmy.

Okupace vyniká jedinečnou atmosférou. Jaké jsou vaše inspirace v této oblasti?

Vyrůstal jsem v devadesátých letech. Když se objevil David Lynch, bylo to pro mě naprosté zjevení. Jeho tvorba ovlivnila celkově moji generaci. Po prvním zhlédnutí seriálu Twin Peaks jsem byl rozhodnutý jít studovat na FAMU. Ovlivnily mě i filmy Tarantina. Ale nejoblíbenějším režisérem je pro mě Francouz Bertrand Blier se svými zvláštními komedii. Používá podobné prostředky, jako třeba Macourek – realitu staví naruby a přitom to působí tak, jakože je to v pořádku. Podobně jako třeba v Arabele, když se pan Majer promění v jezevčíka a okolí bere jako samozřejmost, že je prostě jezevčík (smích)! Jeho nejznámější film je ze sedmdesátých let, u nás byl jeho název přeložen jako Buzíci. Je to první film Depardieua a první „punkový“ film, který se netají kritikou společnosti. Rád mám také Polanského Boha masakru, Venuši v kožichu nebo Pouhou formalitu. Baví mě estetika šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let. To se odráží i v Okupaci. Přestože tady byla snaha o jakousi nadčasovost, ale spíše ve smyslu bezčasí, angličtina má pro to hezké slovo timeless. Chtěl jsem zkrátka, aby se Okupace mohla odehrávat v jakékoli době.



ROZHOVOR S HANKEM J. MANCHINIM A LA PETITE SONJOU Z KILL THE DANDIES!

V únoru jste vydali nové album *Your Blood In My Veins*. Jaké jsou vaše aktuální plány s kapelou pro další půlrok 2021, pokud se pandemická situace uklidní?

Hank: Samozřejmě chceme začít normálně koncertovat, to je naprostá priorita. Navíc v červnu vychází nová deska Kill the Dandies! i na vinylu a to je přesně ten okamžik, kdy je třeba zase začít dělat živé koncerty. Pevně doufám, že to dopadne. Nicméně během pandemie jsme stihli dodělat a vydat naše nové album, natočit kompletní soundtrack k filmu a také udělat tři hudební videoklipy. To myslím není zas tak málo.

Sonja: Přesně tak, těšíme se na živé koncerty a na premiéru filmu *Okupace*, na které si, doufáme, také naživo zahrajeme.

Co vše zahrnovala a jak probíhala spolupráce na hudbě k filmu Michala Nohejla *Okupace*? Jak k ní došlo a co je jejím výsledkem?

Hank: S Michalem se nejen o filmu bavíme už dlouhou dobu, takže naše spolupráce na *Okupaci* vyplynula tak nějak přirozeně. Dohoda nejprve zněla složit pro *Okupaci* pouze jeden pilotní song. Nakonec jsme natočili několik původních skladeb včetně kompletní scénické hudby a pro soundtrack vybrali i další songy od interpretů, kteří se více či méně pohybují kolem naší scény a našeho labelu Drug Me Records.

K filmu existuje i ústřední skladba *How To Hold a Gun*. Můžete nám o ní prozradit něco více? Jak jste ji k filmu koncipovali?

Hank: Já osobně dělám věci hodně intuitivně, čekám, až se nápad objeví sám, vyplave z podvědomí. Nápad na pilotní song procházel mnoha změnami, jelikož úplně původní zadání bylo, aby celý jeho koncept vycházel z ruské lidové skladby Kaťuša. Až když jsme začali hlouběji pronikat do příběhu a estetiky filmu, tak vznikla současná podoba songu. Podle mého názoru by tyto věci neměly vznikat logicky. Mám rád, když jsou významy skryté a objevují se nahodile. Pak je v tom větší tajemství a následné překvapení.

Sonja: Pilotní song *How To Hold a Gun* je o nevyrovnaném vztahu mladšího a staršího bratra. Ani jsme netušili, jak moc bude tahle píseň z hlediska současného dění aktuální. Kaťuša se do filmu nakonec dostala pouze jako parafráze v závěrečné písni *River*. Originální ruská Kaťuša je píseň o naději a všemocné lásce k vlasti. Naše *River* je naopak temná balada o smrti, která se neslituje ani nad nejčistšími city.

A jaké bylo natáčení klipu a jak probíhalo? Kdo byl hlavní autorem podoby klipu a jak jste si takové natáčení užili?

Hank: Proběhlo to jako večírek v rámci posledního natáčecího dnu. Autorem konceptu byl samozřejmě režisér Michal Nohejl, chtěli jsme, aby vše vycházelo z podoby a atmosféry samotného filmu. Hodně věcí ale vzniklo spontánně přímo na místě.

Sonja: Přijeli jsme na poslední den třítydenního natáčení. Celý štáb byl unavený, šťastný, že už je hotovo, a současně smutný, že se musí loučit. Během chvíle nás členové štábu nasáli do atmosféry filmu tak, že jsme měli pocit, jako bychom tam byli ty tři týdny s nimi. Natáčení s Michalem je pro mě vždycky osvobozující, všechno je skvělé a všechno se smí. Nemusíme si vysvětlovat žádná proč.



Film má také velmi propracovaný vizuální styl, vy sami se i podílíte na jeho vizuálu a grafice k filmu.

Ovlivnil vizuální styl filmu nějak hudbu i ústřední skladbu, kterou jste pro něj složili?

Hank: Když jsme hudbu skládali a natáčeli, tak jsme žádné vizuály ještě neviděli, celý film byl teprve v přípravách. Ale s režisérem Michalem Nohejlem jsme se o tom hodně a často bavili, takže styl, estetika, atmosféra a všechno to ostatní, co máme s Michalem tak společného, samozřejmě určovalo směr, jak bude výsledná hudba vypadat.

Michal Nohejl říká, že s vámi chtěl na filmu spolupracovat už dlouho. Režíroval vám v minulosti i dva klipy – pro Kill the Dandies! ke skladbě I Don't Wanna Die a pro váš původní projekt Moimir Papulescu & The Nihilists k songu Everybody Calls Me an Angel. Znáte se dobře, co je vám na jeho tvorbě i na něm jako člověku sympatické?

Hank: Ta chuť spolupracovat byla vzájemná. Baví mě, že si s Michalem nemusíme moc věcí vysvětlovat. Prostě otevřeme pivo, sedíme, kecáme a zjišťujeme, že ten pohled na většinu věcí máme úplně stejný. Navíc mě baví, že Michal pracuje podobně jako my. Tedy velmi intuitivně a spontánně, s takovým podivně zvráceným smyslem pro humor, s jistou neúctou k autoritám, ale zároveň s okouzlením klasickou estetikou.

Jaká zkušenost byla vaše spolupráce na filmové hudbě, co vám nového dala? Stříhli byste si i další podobnou spolupráci?

Hank: Za sebe jsem strašně moc rád, že jsem hudbu k filmu Okupace mohl dělat. Vždycky jsem si přál mít možnost složit hudbu k filmu, jelikož film patřil k mým hlavním inspiračním zdrojům. A filmová hudba, to je kapitola sama o sobě. Fascinuje mě ta interakce mezi dějem, obrazem a zvukem. A když máte najednou moc přidat nebo ubrat na emocích, podpořit důležitou scénu, přidat jí více dramatičnosti nebo humoru, to je samo o sobě úžasné dobrodružství a zkušenost. Takže pevně doufám, že možnost podílet se na něčem podobném se pro nás naskytne i v budoucnu.

Sonja: Já filmové muzice naprosto propadla a jestli bude příležitost, jdu rozhodně do toho.

Jaká je vaše hudební inspirace, co vy sami rádi posloucháte?

Hank: Je toho vážně strašně moc. Vyrůstal jsem v době, kdy jel tzv. post-punk a také doznívalo disco. Do toho jsem vždycky miloval třeba starou americkou country. To všechno ve mě zůstalo. Ale nemám a nechci to mít nějak zaškatulkované. Myslím, že pro mě vlastně neexistuje hudební styl, jen pouze ten správný pocit a atmosféra, která vás osloví. A navíc mám rád, když je hudba i trochu znepokojivá nebo divná. Když se míchají různé pohledy a přístupy, které nejsou více či méně očekávané. To mám rád u kvalitního umění obecně a stejně tak je tomu právě i u filmu Okupace.

Je jasné, že škatulkování je zavádějící, nicméně, jak byste vy sami žánrově zařadili svou tvorbu? Někde se píše garage, někde 60's electro/psychedelie...

Hank: Víím, že tohle lidé vždycky chtějí a my to prostě musíme uvádět, takže obojí zmíněné přichází v úvahu... Nicméně se snažíme jako tvůrci posouvat a vyvíjet, takže naše dílo je ve stavu neustálého zrodu. A co se týká našeho hlavního projektu Kill the Dandies!, tak v současné době máme na našich stránkách označení „psychedelický soul“, což možná nejlépe vystihuje náš současný přístup a rozpoložení.



REŽISÉR

Michal Nohejl

Po studiu na Filmové škole ve Zlíně pokračoval na katedře režie FAMU v ročníku vedeném Verou Chytilovou. Natočil řadu studentských krátkometrážních filmů (Brčko, Koncert, Unudím vás k smrti, Prasečák, Pan Dvorek). Jeho absolventský film Fobie byl zaražen do sekce Panorama mladého evropského filmu v rámci Febiofestu 2007 a stal se součástí celovečerního povídkového triptychu. Od roku 2006 působí jako režisér reklamních spotů. Společně s Martinem Přikrylem tvoří režijní duo Mods, které se stalo značkou výrazného stylu nejen na poli české reklamy. Nohejl natočil hudební videoklipy pro kapely jako The Prostitute, The Sušině nebo Kill The Dandies!. Řada spotů a hudebních videoklipů byla oceněna jak na festivalech domácích (např. cena televize Óčko za nejlepší videoklip roku 2006), tak zahraničních. Výraznými miniaturami v jeho tvorbě byly i znělky pro přehlídku Dny evropského filmu. Nohejl prokazuje ve svých pracích cit pro detail, práci s hercem a schopnost i na krátké ploše vystavět příběh s překvapivým dějovými zvraty, smysl pro absurdní humor a parodii. Dlouhodobě spolupracuje s renomovanými kameramany Tomášem Syslem, Janem Basetem Střítežským. Má za sebou herecké zkušenosti, např. ve filmu Poupata nebo v současnosti v divadelním představení na motivy filmu R.W., Fassbindera Proč posedl AMOK pana R.? v MeetFactory.



PRODUCENTI

Jan Hlavsa

Absolvent katedry produkce na FAMU, spolupracoval na několika celovečerních filmech jako produkční. V roce 2004 spoluzakládal festival Fresh Film Fest, první český festival věnující se debutům a studentským filmům. Mezi lety 2001 až 2003 pracoval také jako vedoucí produkce v divadle Archa. Od roku 2012 spolupracuje s produkční firmou Unit and Sofa, kde je od roku 2013 spolumajitelem pobočky Unit and Sofa Praha, která se věnuje autorským filmovým a televizním projektům a začínajícím filmařům. Jako producent se podílel na seriálu “Přijela pout” scenáristy Petra Kolečka pro Seznam TV. V současné době pod Unit and Sofa vyvíjí další televizní projekty a filmové debuty.

Julie Žáčková

Absolventka katedry produkce na FAMU a kritické a kulturní teorie na katedře anglofonních literatur a kultur na FF UK. Během studií absolvovala také stáž na prestižní filmové škole Tisch school of the Arts na New York University. Několik let měla na starost dramaturgii a produkci Večerů krátkých filmů iShorts v pražském BIO OKO. Absolventský film režiséra Pavla Noska Pravomil, který produkovala během studií na FAMU získal v roce 2014 cenu Magnesia za nejlepší studentský film na Českých lvech. Od roku 2012 spolupracuje s produkční firmou Unit and Sofa, kde má v současné době jako producentka na starost filmové a televizní projekty. Se svými producentskými projekty absolvovala workshopy Maia Producers, ACE Producers Training Days a Midpoint Shorts, Intensive a TV Launch – zde společně s týmem seriálu Vrby získala hlavní cenu HBO Europe za nejlepší projekt. Dlouhodobě se věnuje podpoře nadějných mladých filmařů, ať už prostřednictvím první česko-slovenské talentové agentury NOCHI zastupující kameramany, kterou založila, nebo londýnské platformy Girls in Film věnované prezentaci nastupující generace filmařek, jejíž pražskou pobočku otevřela v roce 2018. V roce 2020 pod touto platformou iniciovala mentoringový program GiF Shadowing pro aspirující filmařky, které se díky tomuto programu mohou účastnit profesionálních natáčení.